

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Item legit aliud miraculum sancti patris Symeonis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

Item legit aliud miraculum
sancti patris Symeonis.

Accidit autem in diebus illis quemdam virum forensem urbis Antiochiæ dira pressura detineri a dæmonio maligno, & angustari per aliquot tempora, ita vt strangularetur ab ipso, constrictis spiraminibus suis. Hic ascendens ad sanctum, & consecutus remedium intercessionibus ipsius, & factus tamquam nihil fuisset mali perpeffus, & rediens ad propriam domum, pro gratiarum actione erexit illi imaginem in publico & clarissimo ciuitatis loco, super ianuas ergasterii sui. Videntes autem eam quidam ex infidelibus tam honorabiliter cum luminibus & velis glorificari, repleti zelo, conturbaeunt similes suos, inordinatos scilicet homines: ita vt conueniret multitudo, & cum tumultu clamaret: Tolle a viuendo qui hoc fecit, & imago deponatur. Contigit autem per dispensationem Dei, vt vir non inueniretur tunc in domo sua. Procurabant enim, vt in eum manus iniicerent, aliis alia vociferantibus. Malitia enim eorum multa & magna erat in conspectu Dei vehementer, & inuidia imensa, & * operantes ad hoc conuenerant, tempus inuenisse purantes simultates excitandi, & sanctum iniuriandi, vt pote illum, qui crebro redarguerat malitiam fidei & errorem eorum, qui in ipsis gentiliter conuersabantur. Cum ergo non possent ferre tantam insaniam, præceperunt vni militum ascendere scalam, & eiicere imaginem. Qui

* Gr. futiis
incitati

Ο αὐτὸς ἀνέγνω ἔτηρον θαῦμα τῆς οὐτοῦ
πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν.

Συπέλη δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖ-
ναις ἄνδρα πνὰ ἀγοραῖον τῆς πόλεως
Ἀνποχείας σιωχῆ δεινῆ κατέχευται
ὑπὸ δαίμονος πονηροῦ, καὶ στενοχωρεῖται
ἐπὶ χρόνους, ὡς καταπνίγεσθαι αὐτὸν
ὑπὸ αὐτῷ, σφιγγρομῶν τῆς πνοιῶν
αὐτῷ. οὗτος ἀνελθὼν πρὸς τὸ ἄγιον,
καὶ πρὸν ἰδέσθαι τῆς αὐτῷ προσβίαιας,
καὶ ἡρώδης ὡς μηδὲν κακὸν πεπον-
θῶς, καὶ ἐπαυελθὼν εἰς τὸ ἴδιον οἶκον,
κατ' ἐχρησάσθαι ἀνέστησεν αὐτῷ εἰκό-
να ἐν δημοσίῳ καὶ ἐμφανεῖ τῆς πόλεως
τόπῳ, ἐπάνω τῆς θυρῶν τῆς ἐργαστη-
ρίου αὐτῷ. ἰδόντες δὲ αὐτὴν πνεις τῆς
ἀπίστων οὕτως ἐνήμιως καὶ φώτων καὶ
βήλων δεξαζομῶν, καὶ πληθέντες
ζήλου, σιωπῶντα ἑαυτοὺς ὁμοίους αὐ-
τοῖς ἀπάκτοις ἀθεσπιοῖς, ὡς σιωελ-
θεῖν πλῆθος, καὶ ἐνταχθῶς κρᾶζον
αἶρε τῆς ζωῆς τοῦτο πεποικιότα, καὶ
ἡ εἰκὼν καταβληθήτω. σιωέλη ἡ κατ'
οἰκονομίῳ θεοῦ τῆς ἄνδρα μὴ ὑπερεπι-
ναί ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῷ. πρὸς θυμωῶτο
τῆς διαχρῆσαι αὐτὸν, ἄλλων ἄλλα
κρᾶζόντων. ἡ τῆς κακία αὐτῶν πολ-
λὴ καὶ μεγάλη ἡ ἐνώπιον τῆς θεοῦ
σφόδρα, καὶ ὁ φθὸν ἀμέδρος καὶ
ἐνεργητῶν εἰς τοῦτο σιωεληλυθῶ-
σαν, καὶ ὁ νόμισαντες ὑπερεῖν καταστα-
σάσαι, καὶ καθυβελσαι τὸ ἄγιον, ὡς
πολλὰς ἐξελέγξαντα τὴν κακοπι-
στῶν καὶ πλάλιον τῆς ἐν αὐτοῖς ἐλλω-
ζόντων. ὡς οὐκ ἐκ ἡδυνάτω φέρον τῆς
ποσῶν τὴν μανίαν, ἐπέτρεψαν ἐπὶ τῆς
στρωτῆς ἀνῆθεῖν ἐν ἀναβαθμοῖς, καὶ
ρίψαι τὴν εἰκόνα. ἀνελθὼν ἡ ἐκείνος,
71

ANNO
CHRISTI
787.

Ἐκτείνων τὰς χεῖρας ποιῆσαι τὸ προσ-
σαχθῆν, ὡς δὲ ἀπερράγη ἀνώθεν κά-
τω, καταπεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν. Ἐξήμε-
το δὲ οὐδὲν μέγας εἰς τὸ ὄχλον. Ἐπρο-
σέθεντο δὲ ἀφέντες ἄλλον δὲ ἀγαγῆν.
Ἐκτείνων καὶ κείνος τὰς χεῖρας αὐτῶν,
ὡς αὐτὸς ἀπερράγη ἐπὶ τὴν γῆν. Ἐποῦτε
γυρομένου, φοβηθέντες πάντες ἤρξαντο
τὴν σφραγίδα τῆς σαρκοῦ ἀειάθειν
ἐαυτοῖς. Ἐπὶ πλέον δὲ μεμνηότες ἁ-
πσοὶ ἐκείνοι, προσέθεντο καὶ τὸν
ἀνένεγκαι ἐπὶ τοῦτω, καὶ ὡς ἔτενε
Ἐ αὐτὸς τὰς χεῖρας τῆς εἰκόνος
να, ὁμοίως καὶ αὐτὸς ἀπερράγη ἐπὶ τὴν
γῆν. τότε φόβος μέγας ἐπῆλθεν ἐπὶ
πάντας τῶν ἀεισώτων πρὸς αὐτὸν καὶ
ἐκπληθύνοντο ἐπὶ τῇ περὶ αὐτοῦ τὸν
μητρίαν ἀπίστων καὶ ἀνοσιῶν ἐκείνων ἀ-
δραν, Ἐ προσκυνοῦντες μὲν προσευ-
χῆς τῇ εἰκόνι, ἀνέχουσαν.

Κωνσταντῖνος ὁ θεοφιλέστατος ἐπι-
σκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπε·
ταῦτα μὲν, ἡμεῖς πατέρες, ἐκ τῆς ἀνα-
γνωσθέντων ἀκηκόαμεν, καὶ πιστεύομεν.
καὶ γὰρ δὲ ὁ μέγιστος, ἀπὸ γινώσκω
γεγονότα σημεῖα ἀρόμοια, διηγήσο-
μαι. ἀπὸ τῆς Κύπρου ἐν Κωνσταντία
τῇ πόλει, ἐλαυῶν τὸ ζεῦξαι αὐτῶν, Ἐ
ἀπὸν ἐπὶ ἔργω αὐτῶν, εἰσῆλθε τῆς ἁ-
ξιαδαίης εἰς δικτήριον οἶκον τῆς ἀγίας
θεοτόκου. Ἐ ἐν τῷ βίχου αὐτὸν ἀνα-
βλέψας βλέπει τὴν εἰκόνα τῆς ἀγίας
θεοτόκου ἀπὸ χρωμάτων ἐν τῷ τοίχῳ,
Ἐ λέγει· ποῦ ποῖ ποιεῖ ὡς δεῖ; καὶ ἐπὶ
τὸ βουκέντρον αὐτῶν, ἐξώρυξε τὸ ὄφθαλ-
μὸν τῆς εἰκόνος τῆς δεξιῆς. Ἐ ἐξελθὼν
ἐκ τῆς ναοῦ, ἐνυξε τὸ βουκέντρον αὐτῶν
βουκέντρον κλαδέντρον ἢ βουκέντρον,
ἐπαπῆλθε τὸ κλάσμα ἢ βουκέντρον εἰς
τὴν δεξιὴν ὄφθαλμὸν τῆς ἀνθρώπου, Ἐ

ascendens, & extendens manus,
vt faceret quod sibi præce-
ptum fuerat, mox elisus est a
sursum vsque deorsum, cadens
in terram. & facto magno tu-
multu in turba, apposuerunt
exardescerent alium imponere.
Sed & ille manus suas exten-
dens, pari modo elisus cecidit
super terram. Quod factum ti-
mores omnes, coeperunt si-
gnaculum crucis sibi impone-
re. Porro infideles illi peram-
plius insurgentes, adiecerunt
tertium imponere ad hoc. &
cum extendisset & ipse manus,
vt eiiceret imaginem, similiter
& ipse corruit super terram.
Timor tunc venit magnus su-
per omnes qui circumstant
fideles, qui & perculsi super cæ-
citate & audacia infidelium, &
non sanctorum virorum illo-
rum, adorata cum oratione ima-
gine, recedebant.

Constantinus sanctissimus e-
piscopus Constantiæ Cypri di-
xit: Hæc quidem, honorabi-
les patres, de his quæ lecta sunt,
audiuimus, & credimus. Ego
autem humilis signa quæ facta
scio, similia referam. Vir qui-
dam Cyprius in ciuitate Con-
stantia, minans iugum suum, &
pergens ad opus suum, ingressus
est ad orandum in orationis do-
mum Dei genitricis. Et cum
oraret, suspiciens videt imagi-
nem sanctæ Dei genitricis ex co-
loribus factam in pariete, & di-
cit: hoc quid facit hic? Et ac-
cepto stimulo suo effodit oculum
imaginis dextrum: & exiens
de templo, pulsauit boues acu-
leo. Cumque rumpetur sti-
mulus, rediit fragmen stimuli
in dextrum oculum hominis, &

obcauit eum. Hunc ego vidi virum, & noui luscum effectum. Alius homo in ciuitate Citio, festiuitate sanctæ Dei genitricis, die scilicet decimoquinto mensis Augusti, ingressus est in templum, vt adornaret illud velis: & assumpto clauo, fixit eum in pariete, in ipsa fronte imaginis sancti Petri. Cum ergo funem ligasset, & explicuisset velum, eadem hora dolor apprehendit eum in capite & fronte intolerabilis: & mansit duobus diebus solennitatis iacens, & cruciatus patiens. Quo comperto episcopus Citii redarguit, & iussit pergere & educere clauum ex imagine. Qui pergens, & hoc gerens, cum educeret clauum, alleuiatus est dolor. Interrogatur autem hinc & episcopus: adest enim. Interrogatus ergo episcopus Citii, cum iuramento firmavit hæc coram Synodo sic se habere. Ante biennium nauigauerunt viri * Cypri in duabus nauibus in ciuitatem Syriæ, quæ vocatur Gabala. Cum autem essent Gabalæ secundum consuetudinem, taxati Agarenorum descenderunt ad maritima: & venientes quidam eorum Gabalam, diuertunt in quoddam templum ciuitatis. Porro vnus ex Agarenis videns imaginem in pariete de calculis, interrogauit quemdam Christianum qui aderat, quid prodest imago hæc? Ad quem Christianus ait, quia his quidem qui eam honorant, prodest: his autem qui illam inhonorant, nocet. Et Sarcenus: Ecce ego, inquit, effodiam oculum eius, & videbo quid mihi noceat. Hæc dixit, & extendens contum suum, imaginis oculum dextrum effodit.

* Citienfes

τεύφλωκεν αὐτόν. τὸ πον **Θ** δὴ δὲρα ἐγὼ εἶδον, καὶ ἑπίσταμαι ἐπὶ ὀφθαλμον γερονότα. ἐπὶ **Θ** αὐθροπος ἐν τῇ πόλει λεγομένη Κιτίω, τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀργίας Θεοτόκου, πέντε καὶ δεκάτῃ τῆς Αὐγούστου, εἰσῆλθεν εἰς **Θ** ναὸν, τῆς κοσμησῆς αὐτὸν βήλοισι, καὶ λαβὼν ἦλον, ἐπέξεν αὐτὸν ἐν τῷ τοίχῳ εἰς αὐτὸ τὸ μέτωπον τῆς εἰκόνης **Σ** ἀγίας Γ' ἑξου. χρονίου οὐκ ἴσθαιτος, **Σ** ἀπλώσαντος τὸ βῆλον, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὀδυνη ἐπέλαβεν αὐτὸν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ μετώπῳ ἀφόρητος. **Σ** διέμεινε τὰς δύο ἡμέρας τὸ εἶορτῆς κείνου **Σ** βασιλεὺς Ἰσίδωρος, γνοὺς δὲ ὁ ἐπίσκοπος τῆς Κιτίου ἐμέμνηστο, καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸ ἀπελθόντα ἐκβαλεῖν τὸ ἦλον ἀπὸ τῆς εἰκόνης ἀπελθόντα, **Σ** τῷτο δράσας, σὺ τῷ ἐκβαλεῖν **Θ** ἦλον ἐκουφίσθη τῆς ὀδυνης. ἐροῦσθε οὐκ ὁ ἐπίσκοπος **Σ** Κιτίου, μὴ ὄρκου κατέσχευται οὐτως ἔχον ἐπὶ σωόδου. περὶ δύο ἐτῶν κατέπλευσαν ἀνδρες Κιτιεῖς ἐν δυοὶ πλοίοις εἰς πόλιν τῆς Συρίας καλουμένην Γάβαλα. ὄντων δὲ αὐτῶν ἐν Γάβαλοις καὶ τὸ σῶμα, ταξάτοι τῶν Ἀγαρηνῶν κατέλθον εἰς τὴν παραθαλάσσιον· καὶ ἐλθόντες πνέες αὐτῶν εἰς Γάβαλα, ἠπλήκειυσεν εἰς πνα ναὸν τῆς πόλεως. εἰς δὲ τῶν Ἀγαρηνῶν ἰδὼν εἰκόνα ἐκ ψηφίδων ἐν τῷ τοίχῳ, ἠερόπισε πνα Χριστιανὸν ἀφρόντα, πὶ ὠφελεῖ ἢ εἰκὼν αὐτῆ; περὶ ὃν ὁ Χριστιανὸς φησιν, ὅτι **Σ** μὴ πημῆται αὐτῶν ὠφελεῖ, **Σ** δὲ ἀπμαζοντας βλάπτει. **Σ** ὁ Σαρρακηνὸς λέγει: ἰδὼν ἐγὼ ἑξορῶ τῷ **Θ** ὀφθαλμὸν αὐτῆς, καὶ ἰδὼ π με βλάπτει. ταῦτα εἶρηκε, **Σ** ἀναπένας **Θ** κοντὸν αὐτῶν. **Θ** ἐν τῇ εἰκόνι δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐξωρῶσε.

Αἰων
Civitas
77.

ANNO CHRISTI 787.

παραχρημα ουω και αυτ' ο δεξιός
οφθαλμός εις γλυ' εξεπήδησεν, αυτός
τε κατεχρήθη διακαεί πυρετώ. οι δ' σωνόν-
τες αυτώ ως οξέως έχοντα δύελασον, και
επι τλω πόλιν αυτών απήγαγον. ταυ-
τα ήμιν διηγήσαντο επανελθόντες εις
τλω Κύπρον. Θ' ανδρες, περιδιόντα
δυο υπαρχοντες Θ' ζεβιμόν.

Θεόδωρος ο οσιώτατος επίσκοπος
Κατανης επέδωκε βιβλον· λω' λαβών
Γρηγόριος ο θεοφιλέστατος διάκονος
τλω αγίων ε πανδφήμων λυτοσόλων,
αυέγω.

Τοδ αγίου Βασιλείου εν τω εις Θ' μα-
κάριον Βαρλαάμ Θ' μάρτυ-
ρα· ου η ζερχί.

Πρόττον μδρ τλω αγίων Θ' θανάτω.
ε μη επερα. ανδσηπε μοι νω ω λαμ-
περι τ' αθλητικων καταρωμάτων ζω-
ρε αφοι, ε τλω τω εραπαπου κολοβω-
δω ε εικόνα τως υμετ' αις μεγαλυά-
τε τ' εγας. αμαυρόττον τω εμοδ Θ'
σεφδριτλω γραφέντα ποις τ' υμετ' αις
σοφίας σελαμψατε χρωμασιν. α-
πλω τω τ' ζερευματων ε μάρτυρος
τω υμω νενικημένος γραφη· χαίρω
τη ποιαντη τως υμετ' αις ισχος σημερον
η τω μδρος νικη. ιδω τως χρος πεθς τ'
πυρ ακριβέστερον τω υμω γραφομέ-
νλω τ' πάλλω. ιδω φαιδρόττον επι τως
υμετ' αις τ' παλασην γεραμμένον ει-
κόνος. κλαυσατω ε δαμονες κ' νω τως
ε μάρτυρος ζερεταις πληθόμωροι.
Φλεγομδρη πάλιν αυτοις η χειρ ε νι-
κωσα δ' κινύδω. ετ' γραφέδω τω π' νακι
ε ο τ' παλασμάτων αγωνοδ' της Χρι-
στος· ω η δοξα εις εον αιδνας. αμην.

Κωνσταντίνος ο θεοφιλέστατος διά-
κονος και νοταριος αυέγω.

Protinus ergo & suus dexter o-
culus in terram exiliit, idem-
que ignea est febre detentus.
Hi autem qui simul cum illo
aderant, acute illum aegrotas-
se videntes, tulerunt, & ad ci-
uitatem ipsius reduxerunt. Hac
nobis retulerunt viri qui re-
mearunt ad Cyprum, numero
triginta duo.

Theodorus sanctissimus epi-
scopus Catanæ tradidit librum:
quem accipiens Gregorius Deo
amabilis diaconus sanctissimo-
rum & laudatissimorum apo-
stolorum, legit.

*Sancti Basilii de sermone in
beatum Barlaam: cuius
initium est.*

Prius quidem sanctorum mor-
tes. Et post alia. Assurgite nunc
mihi, o clarissimi athleticarum
virtutum pictores, & militis
abbreviatam imaginem vestris
magnificate artibus. obscurius
a me, qui coronatus est, scri-
ptum, vestrae sapientiae fulgo-
rate coloribus. Ibo in victo-
riarum martyris per vos pictu-
ra victus: gaudebo tali ve-
stra fortitudinis hodie victoria
superatus. Videbo manus ad
ignem subtilius a vobis depi-
ctum certamen. Videbo clario-
rem in vestra depictum imagi-
ne luctatorem. Plorent daemo-
nes, martyris factis fortibus &
nunc perculsi. combusta illis
manus & vincens ostendatur:
& pingatur in tabula similiter
& ipse agonotheta luctaminum
Christus, cui est gloria in saecu-
la saeculorum. Amen.

Constantinus Deo amabilis
diaconus & notarius legit.

M.P.P.
δύδρα
φθαλ-
ς εν τω
της α-
τ' Αύ-
κοσμη-
ρι, επ-
τ' μέ-
χρησιν
θ' αυτων
Φορη-
τ' εστ-
νοις ε-
π, και
λεν τ'
ε τω π
ον ε-
τω ο
ε εδω
πεθ
εις εν
κα-
δν εν
οι τω
ρα-
επιν
ναον
ωνων
παι-
δων
ος εν
ωμ-
ζον-
ετ'
αυ-
ρη-
εν
εξε.